

**A KÚRIA**  
**mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.III.35.348/2014/6.szám

A Kúria a dr. Benke Barnabás Ügyvédi Iroda által képviselt felperes neve felperesnek a jogtanácsos által képviselt Budapest Főváros VIII. kerület Józsefvárosi Önkormányzat alperes elleni támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. április 2. napján kelt 18.K.33.702/2013/8. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 9. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

**í t é l e t e t :**

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 18.K.33.702/2013/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000,- (tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

**I n d o k o l á s**

Az alperes tulajdonát képező ... szám alatti lakás bérlője a felperes és ....., akiknek 2012. július 31. napjáig 727.662,- forint fizetési hátralékuk keletkezett. Az elsőfokú hatóság a 2012. április 13. napján kelt határozatával a felperes javára 300.000,- forint adósságcsökkentési támogatást állapított meg, részletekben történő átutalással.

Ezt követően az alperes és a felperes között részletfizetési megállapodás jött létre, melyben a felperes vállalta 23 havi részletben havonta 7.300,- forint önrész megfizetését, azzal, hogy amennyiben fizetési kötelezettségének nem tesz eleget, úgy a teljes lakásbérleti- és kapcsolódó közüzemi szolgáltatási díjhátralék, valamint a késedelmi kamat tartozása azonnal, egy összegben esedékessé válik.

Az elsőfokú hatóság a 2013. május 17-én kelt határozatával a felperes adósságcsökkentési támogatásának részletekben történő folyósítását 2013. január 31. napjával megszüntette, egyben kötelezte a felperest a 2012. július 1. napjától - 2013. január 31. napjáig igénybe vett adósságcsökkentési támogatás összegének, vagyis 140.000,- forintnak a megfizetésére. Az indokolás szerint a felperes vállalt kötelezettségeinek 2012. november hónaptól többszöri felszólításra sem tett eleget, ezért a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 55/B.§ (1) bekezdésére figyelemmel a rendelkező részben foglaltak szerint döntött a hatóság.

A határozattal szemben a felperes fellebbezést terjesztett elő, melyben előadta, hogy fizetési kötelezettségének eleget tett, abba ugyanis beszámította az alperesnek vele szemben fennálló tartozását.

Az alperes a 2013. szeptember 30. napján kelt 04-2903/17/2013. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Az indokolásban felhívta az Sztv. 56.§-át, 55/A. - 55/C. §-ait, a Budapest Főváros VIII. kerület Józsefvárosi Önkormányzat képviselő-testületének az adósságkezelési szolgáltatásról szóló 31/2010. (VII.15.) Önkormányzati rendelete 11.§ (1) bekezdését, valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 71.§ (1) bekezdését, 72.§ (1) bekezdését, 105.§ (1) bekezdését, 107.§ (1) bekezdését, és 109.§ (1) bekezdését.

A felperes keresettel támadta az alperes határozatát, kérve annak bírósági felülvizsgálatát. Hangsúlyozta, az alperes jogszerűtlenül tartja vissza és tagadja meg a jogerős határozatban megállapított segély kifizetését, és mivel ennek összegével tartozik, ezért annak beszámítására jogosult.

A közigazgatási és munkaügyi bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az indokolásban hivatkozott a Pp. 164.§ (1) bekezdésére, 339.§ (1) bekezdésére, valamint az Sztv. 55/B.§ (1) bekezdésére. Érvelése szerint a felperes nem vitatta fizetési kötelezettségének megszégését, sem a visszafizetendő támogatás mértékét, hanem az álláspontja szerint jogtalanul megszüntetett más jellegű támogatás beszámítását kérte. A bíróság a rendelkezésre álló iratok alapján megállapította, hogy az alperes jegyzője a 2012. szeptember 28-án kelt határozatával a felperes aktív korúak ellátására, ezzel egyidejűleg foglalkoztatást helyettesítő támogatásra való jogosultságát 2012. szeptember 30. napjával megszüntette. Az elsőfokú határozatot a másodfokú hatóság határozatával helybenhagyta, míg a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 6.K.31.154/2013/11. számú ítéletében a másodfokú határozatot hatályon kívül helyezte és a másodfokú

hatóságot új eljárásra kötelezte. A felperes nem tudott bemutatni olyan határozatot, amely az alperest kötelezte volna beszámítható támogatás megfizetésére, ugyanis a támogatást megszüntető határozat vonatkozásában eljárás van folyamatban. Márpedig beszámításra csak lejárt követelések esetén lehet szó, amely feltétel a tárgyi esetben nem áll fenn.

Az elsőfokú bíróság kiemelte, az alperes az irányadó jogszabályhelyek alkalmazása szempontjából lényeges tényállást kellően feltárta, a felperessel szemben a jogszabályoknak megfelelő jogkövetkezményt alkalmazta. A hatóságok indokolási kötelezettségüknek eleget tettek.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, elsődlegesen annak hatályon kívül helyezése és a keresetnek való helyt adás, másodlagosan a hatályon kívül helyezés mellett az első fokon eljáró bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása iránt. Okfejtése szerint a jogerős ítélet indokolása tényállás-ellenesen tartalmazza, miszerint a felperes járt volna el jogellenesen. Ezzel szemben az alperes tagadta meg jogszerűtlenül a felperes részére az aktív korúak ellátása, mint foglalkoztatást helyettesítő támogatás kifizetését, ezért nem tudott eleget tenni az adósságcsökkentési támogatásban előírtak teljesítésének. Az alperes felé a felperesnek nincs tartozása, sőt az alperes tartozik a felperes részére a jogszerűtlenül ki nem fizetett összeg és az adósságcsökkentési támogatás különbözetével. Az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Pp. 3.§-át, 338.§-át, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 296.§-át, valamint a Ket. 50.§-át és 73/A.§-át.

A bíróság a kereseti kérelemben foglaltak ellenére tárgyalás megtartása nélkül hozott ítéletet, mely az ügy érdemére kiható súlyos eljárási jogszabálysértés. Az alperes nem tett eleget a tényállás-tisztázási kötelezettségének, amikor a felperes által előadott beszámítási kifogásokkal a határozatában egyáltalán nem foglalkozott, ezt azonban a bíróság nem értékelte. Ezzel összefüggésben a közigazgatási és munkaügyi bíróság nem vizsgálta teljes terjedelmében a beszámítási kifogásban foglaltakat, mely nem csak a jogellenesen visszatartott ellátásra terjed ki. Nem helytálló az az ítéleti indokolás, mely szerint a beszámítandó követelések nem lejártak, hiszen az alperest a támogatás kifizetésére jogerős határozat kötelezi, míg a támogatást megszüntető határozat még nem emelkedett jogerőre.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A felülvizsgálati bíróság kötve van a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértésekhez, azokon nem terjeszkedhet túl. A

Pp. 275.§ (1) bekezdésére figyelemmel a legfelsőbb bírói fórum a rendelkezésre álló iratok alapján dönt, a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye.

A Kúria elsődlegesen rögzíti, az elsőfokú bíróság vizsgálta a közigazgatási eljárás teljes anyagát, a felek perbeli nyilatkozatait, beadványait, így módon a bizonyítékokat a Pp. 206.§ (1) bekezdésére figyelemmel a maguk összességében értékelte, és meggyőződése szerint helyesen állapította meg, hogy a kereset nem alapos. Jogszabálysértést a rögzített tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése alapozhat meg, ilyen jogsértés azonban nem állapítható meg.

A Kúria osztja a jogerős ítéletben írtakat, a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat fejt ki.

A Pp. 338.§ (1) bekezdése szerint a bíróság a pert tárgyaláson kívül bírálja el, a felek bármelyikének kérelmére azonban tárgyalást tart. A 38.§ (2) bekezdése értelmében tárgyalás tartását az ügyfél - a (8) bekezdés b) pontját ide nem értve - a keresetlevélben, a közigazgatási szerv a keresetlevélben foglaltakra vonatkozó nyilatkozatában kérheti. Ennek elmulasztása miatt igazolásnak nincs helye.

A Kúria hangsúlyozza, a tárgyalás tartása iránti kérelemnek konkrétan és határozottnak kell lennie, a felperes ilyen tartalmú kérelmet a keresetlevelében nem terjesztett elő. A keresetlevélben szereplő azon mondat, hogy „kéri a tárgyalás esetleges távollétében történő megtartását” nem minősül konkrét tárgyalás tartása iránti kérelemnek, ezért az elsőfokú bíróság nem sértette meg a Pp. 338.§ (1) és (2) bekezdését, amikor a pert tárgyaláson kívül bírálta el.

A felperes fellebbezésében azt állította, a fizetési kötelezettségének beszámítás útján eleget tett. Erre a felperesi előadásra az alperesi határozat indokolást nem tartalmaz. Ugyanakkor a jogerős ítélet 3. oldal második bekezdésében az elsőfokú bíróság egyértelműen állást foglalt ebben a jogkérdésben.

A Ket. a hatósági eljárás szabályaira határoz meg rendelkezéseket, azokat a közigazgatási és munkaügyi bíróság eljárása során nem sérthette meg, erre tekintettel a Ket. 50.§-ára, és 73/A.§-ára történő felperesi hivatkozás nem foghat helyt.

Az Sztv. 55/B.§ (1) bekezdése szerint az adósságcsökkentési támogatás tovább nem folyósítható, és a kifizetett összeget vissza kell téríteni, ha a jogosult a) az adósságcsökkentési tanácsadást nem veszi igénybe, vagy

b) az általa vállalt adósságtörlesztés háromhavi részletét nem teljesíti, illetőleg  
c) az adósságkezelési szolgáltatás igénybevételének időtartama alatt a lakásfenntartási kiadásokkal kapcsolatos fizetési kötelezettségének három hónapig nem tesz eleget.

A felperes az általa vállalt adósságtörlesztés részleteit nem teljesítette, ebben a körben az aktív korúak ellátására, illetve a foglalkoztatást helyettesítő támogatásra való jogosultságára hivatkozott.

A Kúria hangsúlyozza, a közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti perben a közigazgatási bíróság csak a keresettel támadott jogerős közigazgatási határozat jogszerűségéről dönthet, más közigazgatási határozatot nem vizsgálhat felül.

A felperes részéről felhívott közigazgatási hatósági eljárás a hatályon kívül helyező és új eljárásra kötelező bírósági ítéletre figyelemmel másodfokon volt folyamatban az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatalának időpontjában. Így az ahhoz kapcsolódó követelés sem minősült lejártnak, erre tekintettel nem beszámítható. Az ezzel ellentétes felperesi okfejtés nem jogszerű. Az pedig nem vitatott tény, hogy a felperes az Sztv. hivatkozott rendelkezéseit megsértve, a részletfizetési megállapodásban foglaltaknak nem tett eleget.

A fentiekre tekintettel a Kúria a Pp. 275.§ (3) bekezdését alkalmazva a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta, mert az nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályhelyeket.

A pervesztes felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdésére figyelemmel köteles megfizetni az alperes felülvizsgálati perköltségét.

Az Sztv. 16.§-ára tekintettel az eljárás költség- és illetékmentes.

Budapest, 2015. június 3.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Huber Gábor s.k. bíró

A kiadmány hitelül:  
tisztviselő